

Preklad tejto stránky bol vytvorený strojovým prekladom [Prepojenie]. Strojové preklady môžu obsahovať chyby, ktoré môžu znižovať ich zrozumiteľnosť a presnosť. Ombudsman nenesie žiadnu zodpovednosť za prípadné nezrovnalosti. Ak potrebujete najaktuálnejšie informácie a chcete mať právnu istotu, pozrite si zdrojovú verziu, ktorá sa nachádza na uvedenom odkaze angličtina. Ak potrebujete viac informácií, prečítajte si dokument o našej [jazykovej politike a politike prekladu](#) [Prepojenie].

Rozhodnutia vo veci 343/2010/MHZ - Údajná diskriminácia počas postupu verejného obstarávania

Rozhodnutie

Prípad 343/2010/MHZ - Otvorené dňa 15/02/2010 - Rozhodnutie z dňa 20/12/2010 -

Dotknutý orgán Súdny dvor Európskej únie (Nezistil sa žiadny nesprávny úradný postup) |

Sťažovateľka pracovala počas štúdia práva ako prekladateľka právnych textov. Po získaní vysokoškolského titulu však pracovať prestala, pretože sa stala matkou. Neskôr sa zúčastnila na postupe verejného obstarávania, ktorý vyhlásil Súdny dvor na účely uzatvorenia rámcových zmlúv na preklady právnych textov Súdneho dvora. Jej ponuka bola zamietnutá pretože nemala po ukončení štúdia dva roky praxe v oblasti prekladov právnych textov, čím nespĺnila jednu z podmienok. Sťažovateľka sa obrátila na ombudsmana s tvrdením, že formalistický výklad uvedenej podmienky vedie k nepriamej diskriminácii žien. Podľa jej názoru je v tejto súvislosti omnoho pravdepodobnejšie, že ženy sa po skončení štúdia na určitý čas prestanú venovať budovaniu svojej kariéry. Je teda pravdepodobnejšie, že viac žien bude mať príliš krátku prax na to, aby mohlo pracovať pre Súdny dvor.

Súdny dvor vo svojom stanovisku vysvetlil, že uvedená podmienka by sa mala bez rozdielu vzťahovať na mužov aj ženy, pretože preklad právnych textov si vyžaduje odbornú prax nadobudnutú po získaní vysokoškolského titulu.

Ombudsman s týmto odôvodnením súhlasil. Súdny dvor preukázal, že aj keď v skutočnosti existuje rozdiel medzi mužmi a ženami, na ktorý sťažovateľka poukázala, je odôvodnený objektívnymi faktormi, ktoré nemajú súvislosť s diskrimináciou na základe pohlavia. Ombudsman nezistil nesprávny úradný postup a prípad uzavrel.

O okolnostiach, ktoré viedli k podaniu sťažnosti

1. Sťažovateľka predložila svoju žiadosť o účasť vo výzve na predkladanie ponúk (ďalej len „výzva“), ktorú uverejnil Súdny dvor (Súdny dvor), na účely uzatvorenia rámcových zmlúv na preklad právnych textov z určitých úradných jazykov Európskej únie do poľštiny.
2. Žiadosť sťažovateľky o účasť bola zamietnutá z dôvodu, že po získaní vysokoškolského diplomu v oblasti práva nemala aspoň dvojročnú prax prekladateľky právnych textov. Táto požiadavka bola stanovená v bode III.2.3 výzvy.
3. Sťažovateľka zaslala Súdnemu dvoru list, v ktorom napadla predmetné rozhodnutie. Tvrdila, že v jej prípade by SD nemal formálnym spôsobom vykladať príslušnú podmienku verejného obstarávania, ale skôr sa pozrieť na jej *ratio legis*, ktorým je podľa nej výber profesionálnych prekladateľov. Následne opísala svoje akademické zázemie (štúdium z oblasti práva a nemeckej filológie so špecializáciou na preklad právnych textov). Vysvetlila, že v priebehu štúdia získala dvojročnú odbornú prax prekladom právnych textov pre Centrum bankového práva na X University. Okrem toho tvrdila, že po ukončení štúdia nemohla získať dvojročnú odbornú prax. Bolo to preto, že v tom čase sa rozhodla odložiť svoju profesionálnu kariéru, aby sa stala matkou. Požiadala Súdny dvor, aby zohľadnil odbornú prax, ktorú získala počas vysokoškolského štúdia, a aby vyhovel jej žiadosti o účasť na ponuke.
4. Súdny dvor vo svojej replike vysvetlil, že: i) musí uplatňovať rovnaké kritériá pre všetky žiadosti a poukázala na to, že tieto kritériá boli jasne uvedené vo výzve; II) ustanovenie o dvojročnej odbornej praxi po ukončení vysokoškolského vzdelávania je jasné a nemôže byť predmetom tlmočenia; (III) v budúcnosti môže sťažovateľ po získaní potrebných odborných skúseností predložiť svoju žiadosť o účasť na podobných ponukách.
5. Sťažovateľka následne zaslala Súdnemu dvoru ďalší list, v ktorom rozšírila už uvedené skutočnosti. Tvrdila najmä, že po ukončení štúdia nemohla získať odbornú prax v oblasti prekladu, pretože počas tohto obdobia nastúpila na materskú dovolenku, a preto nepracovala. Podľa jej názoru striktný výklad kritérií oprávnenosti týkajúcich sa odbornej praxe zo strany Súdneho dvora diskriminuje ženy.
6. Vzhľadom na to, že na svoju poslednú odpoveď nedostala 11. augusta 2009, prvýkrát sa obrátila na európskeho ombudsmana (sťažnosť 2033/2009/MW). Vo svojej sťažnosti tvrdila, že formálny výklad kritérií oprávnenosti týkajúcich sa odbornej praxe zo strany Súdneho dvora (bod III.2.3 výzvy na predkladanie ponúk) vedie k nepriamej diskriminácii žien. Tvrdila, že by mala byť prijatá do ponuky. Dňa 21. septembra 2009 ombudsman listom informoval sťažovateľa, že sa domnieva, že SD nemal dostatok času na odpoveď na jej list (CJ bol v tom čase na letnej prestávke) predtým, ako sa mu sťažovala. Podľa článku 2 ods. 2 štatútu ombudsmana bola teda jej sťažnosť v tomto štádiu neprípustná, pretože predchádzajúce administratívne prístupy k inštitúcii neboli ukončené. Sťažovateľke bolo oznámené, že ak Súdny dvor neodpovie v primeranej lehote, mohol by zvážiť obnovenie svojej sťažnosti ombudsmanovi.
7. Sťažovateľka zaslala 4. februára 2010 e-mail s informáciou ombudsmana, že nedostala odpoveď od Súdneho dvora. Uvedený e-mail bol zaregistrovaný pod týmto referenčným číslom

sťažnosti (343/2010/MHZ). Sťažovateľka tvrdila, že Súdny dvor na jej list neodpovedal. Takisto trvala na svojom predchádzajúcom tvrdení a tvrdení uvedenom v sťažnosti 2033/2009/MW.

8. Po telefonickom zásahu ombudsmana zaslal Súdny dvor 15. marca 2010 odpoveď na list sťažovateľa. V tejto odpovedi sa Súdny dvor najprv ospravedlnil za to, že neodpovedal sťažovateľovi skôr. Súdny dvor potom pripomenul, že „*už bolo sťažovateľovi povedané*“, konkrétne, že znenie bodu III.2.3 výzvy je jasné a jednoznačné. Stanovuje, že na to, aby boli uchádzači prijatí, musia mať minimálne dvojročnú odbornú prax po ukončení vysokoškolského štúdia týkajúceho sa predmetu zmlúv, pre ktoré bola výzva vyhlásená. Súdny dvor dodal, že sťažovateľka môže svoju žiadosť znovu podať hneď, ako splní uvedenú podmienku. Keďže táto odpoveď sa týkala len tvrdenia sťažovateľky, že neodpovedal, a nie jej zostávajúceho tvrdenia a tvrdenia, ombudsmanka sa rozhodla začať vyšetrovanie.

Predmet vyšetrovania

9. Ombudsman sa rozhodol začať toto vyšetrovanie týkajúce sa tohto tvrdenia a tvrdenia sťažovateľa:

Obvinenie:

Formálny výklad kritérií oprávnenosti týkajúcich sa odbornej praxe zo strany Súdneho dvora (bod III.2.3 výzvy) vedie k nepriamej diskriminácii žien.

Nárok:

Sťažovateľ by mal byť prijatý do ponuky.

Vyšetrovanie

10. Sťažnosť bola ombudsmanovi zaslaná 3. februára 2010. Dňa 7. apríla 2010 ombudsman začal vyšetrovanie a do 31. júla 2010 zaslal sťažnosť Súdnemu dvoru so žiadosťou o stanovisko. Súdny dvor zaslal svoje stanovisko 30. júla 2010. Následne zaslala preklad stanoviska do poľštiny, ktorý bol zaslaný sťažovateľovi s výzvou na predloženie pripomienok do 31. októbra 2010. Sťažovateľ nepredložil pripomienky.

Analýza a závery ombudsmana

A. Údajná nepriama diskriminácia žien

Argumenty predložené ombudsmanovi

11. Sťažovateľ tvrdil, že požiadavka dvojročnej odbornej praxe po ukončení vysokoškolského štúdia vedie k nepriamej nevýhode pre ženy, ktoré sa musia starať o svoje deti narodené v tomto čase, a preto nemôžu získať pracovné skúsenosti. Na rozdiel od toho muži zvyčajne nemajú takéto obmedzenie a môžu začať pracovať priamo po svojom štúdiu. Podľa názoru sťažovateľky mal Súdny dvor zohľadniť jej materskú dovolenku pri rozhodovaní o tom, či splnila podmienku týkajúcu sa odbornej praxe.

12. Sťažovateľka pripustila, že po získaní vysokoškolského diplomu nikdy nepracovala, ale tvrdila, že v priebehu štúdia získala dvojročnú odbornú prax. Podľa jej názoru by sa táto skúsenosť mala považovať za rovnocennú so skúsenosťami získanými po ukončení vysokoškolského štúdia. Podľa jej názoru by Súdny dvor nemal na predmetnú požiadavku uplatňovať formalistický prístup, ale mal by hľadať „*ratio legis*“ výzvy, a to nábor profesionálnych prekladateľov.

13. Súdny dvor vo svojom stanovisku tvrdil, že v bode III.2.3 výzvy sa jasne stanovuje, že uchádzači musia mať minimálne dvojročnú odbornú prax „*po vysokoškolskom vzdelaní v oblasti práva*“. [1] [Prepojenie] Táto požiadavka bola stanovená s cieľom zabezpečiť primeranú úroveň prekladov zložitých právnych textov vypracovaných Súdnym dvorom do poľštiny. Je zrejmé, že preklady prekladateľov, ktorí ešte neukončili vysokoškolské právnické vzdelanie, nie sú dostatočne kvalitné a nemožno ich považovať za „*rovnocenné*“ s prekladmi prekladateľa, ktorý ukončil vysokoškolské štúdium v oblasti práva.

14. Vzhľadom na to, že predmetná požiadavka bola jasná, verejný obstarávateľ nemal žiadnu mieru voľnej úvahy pri jej uplatnení na prípad sťažovateľa. V opačnom prípade by došlo k porušeniu výzvy a zásady rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi.

15. V tejto súvislosti a vzhľadom na argumenty sťažovateľa Súdny dvor overil, či je predmetná požiadavka v rozpore so zásadou nediskriminácie na základe pohlavia. Inými slovami, či verejný obstarávateľ túto zásadu dodržal alebo nedodržal pri stanovení uvedenej požiadavky vo výzve na predkladanie ponúk.

16. Podľa článku 135 ods. 1 nariadenia Komisie č. 2342/2002, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia Rady (ES, Euratom) 1605/2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev [2] [Prepojenie] (ďalej len „vykonávacie ustanovenia“), verejný obstarávateľ vypracuje jasné a nediskriminačné kritériá výberu.

17. Podľa ustálenej judikatúry zásada zákazu diskriminácie, ktorá predstavuje základnú právnu zásadu, zakazuje rozdielne zaobchádzanie s porovnateľnými situáciami a rovnaké zaobchádzanie s rozdielnymi situáciami, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené [3] [Prepojenie].

18. Minimálna požiadavka technických zručností sa uplatňuje bez rozdielu na všetkých kandidátoch bez ohľadu na ich pohlavie. Neznamená to žiadne rozdielne zaobchádzanie na

základe pohlavia.

19. Pokiaľ možno argumentáciu sťažovateľa chápať v tom zmysle, že stanovením predmetnej požiadavky verejný obstarávateľ zaobchádzal rovnako s dvoma rozdielnymi situáciami, a to so situáciami mužských a ženských záujemkýň, pretože iba títo uchádzači môžu čeliť obmedzeniam pri získavaní odbornej praxe z dôvodu materskej dovolenky, toto tvrdenie nemožno potvrdiť. Zdá sa byť zrejmé, že rovnosť zaobchádzania s uchádzačmi rôzneho pohlavia, ako vyplýva z predmetnej požiadavky, je objektívne odôvodnená.

20. V tejto súvislosti Súdny dvor okrem iného poukázal na: i) zásadu riadneho finančného hospodárenia a článok 27 nariadenia o rozpočtových pravidlách, *podľa ktorého „zdroje, ktoré inštitúcia používa na vykonávanie svojich činností, sa sprístupnia v... primeranej... kvalite“*; II) k článku 135.2 druhému odseku vykonávacích ustanovení, podľa ktorého *„verejný obstarávateľ môže stanoviť minimálne úrovne spôsobilosti, pod ktorými nemôže vybrať záujemcov:“*; a iii) k článku 137 vykonávacích ustanovení, že *„[i]n postupov verejného obstarávania [technické a odborné zručnosti hospodárskych subjektov] sa posúdia najmä... skúsenosti...“*

21. Súdny dvor dospel k záveru, že predmetná požiadavka slúži na dosiahnutie legitímneho cieľa, ktorým je zabezpečenie primeranej úrovne prekladov, a teda na to, aby Súdny dvor mohol plniť svoje poslanie. Okrem toho je predmetná požiadavka proporcionálna a neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie vyššie uvedeného cieľa.

22. Súdny dvor zdôraznil, že požiadavka týkajúca sa dvojročnej odbornej praxe neznamena, že takáto prax sa nevyhnutne musí získať ihneď po ukončení štúdia uchádzača. Súdny dvor zopakoval, že sťažovateľka môže po získaní dvojročnej odbornej praxe opätovne predložiť svoju ponuku v rámci tej istej ponuky, ktorá je podľa Dvora audítorov otvorená na obdobie štyroch rokov.

Posúdenie ombudsmana

23. Ombudsman na úvod považuje za užitočné analogicky odkázať na prejudiciálne rozhodnutia Súdneho dvora, v ktorých opakovane rozhodol, že k nepriamej diskriminácii dochádza vtedy, keď opatrenie, hoci je formulované neutrálnym spôsobom, znevýhodňuje oveľa viac žien ako mužov.

24. V tejto súvislosti nemožno vylúčiť, že predmetná požiadavka by mohla mať vplyv predovšetkým na ženy, pokiaľ ide o ich prístup k zamestnaniu, ktorý ponúka Súdny dvor prostredníctvom výzvy. Predmetná požiadavka by mohla znevýhodňovať ženy, ktoré po ukončení štúdia rodia deti a odkladajú svoju profesionálnu kariéru, aby sa o ne starali, v porovnaní s mužmi, ktorí, pretože je menej pravdepodobné, že budú čerpať predĺženú otcovskú dovolenku, môžu vstúpiť na trh práce priamo po získaní titulu. Inými slovami, oveľa väčší počet mladých absolventiek práva sa v priebehu dvoch rokov po ukončení štúdia nemôže vybrať v rámci výzvy a pracovať ako prekladateľka Súdneho dvora.

25. Za takýchto okolností, hoci by predmetná požiadavka v praxi viedla k diskriminácii žien v porovnaní s mužmi, Súdny dvor podľa jeho názoru jasne preukázal, že ak existuje rozlišovanie medzi ženami a mužmi, na ktoré sa sťažovateľ skutočne odvoláva, je odôvodnené objektívnymi faktormi, ktoré nesúvisia s diskrimináciou na základe pohlavia [4] [Prepojenie].

26. Súdny dvor vo svojom stanovisku k tejto veci poukázal na kvalitu prekladov očakávanú od úspešných uchádzačov vo výzve a správne uviedol, prečo si vyžaduje najlepšie preklady svojich právnych textov. Ombudsman tiež súhlasí s názorom Súdneho dvora, že preklady právnych textov študentov, ktorí ešte neabsolvovali právo, nemôžu mať objektívne rovnakú kvalitu ako preklady právnikov s titulom. Na rozdiel od toho, čo tvrdí sťažovateľ, preklad právnych textov sa stáva „*profesionálnym*“ len vtedy, ak prekladatelia dokončia štúdium práva a majú diplom. Ide o objektívny faktor, ktorý nesúvisí s akoukoľvek diskrimináciou na základe pohlavia.

27. Súdny dvor teda riadne odôvodnil, prečo požaduje, aby všetci jeho prekladatelia (muži a ženy) mali po ukončení štúdia práva dvojročnú odbornú prax a neakceptovali prekladateľskú prax, a to ani na vysokej úrovni, získanú v priebehu tohto štúdia.

28. Napokon treba poukázať na to, že sťažovateľka po ukončení štúdia **vôbec nemala** odbornú prax. Je preto spravodlivé, že nebolo možné zohľadniť materskú dovolenku sťažovateľa.

29. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ombudsman nenašiel prípad nesprávneho úradného postupu a prípad uzavrel.

B. Závery

Na základe vyšetrovania tejto sťažnosti ju ombudsman uzatvára týmto záverom:

Nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu.

Sťažovateľ a Súdny dvor budú o tomto rozhodnutí informovaní.

P. Nikiforos Diamandouros

V Štrasburgu 20. decembra 2010

[1] [Prepojenie] „*au terme de la formation universitaire en droit*“ (*au terme de la formation universitaire en droit*).

[2] [Prepojenie] Ú. v. ES L 357, 2002, s. 38.

[3] [Prepojenie] Súdny dvor odkázal na vec C-304/01 *Španielsko/Komisija* , Zb. 2004, s. I-7655, bod 31.

[4] [Prepojenie] V tejto súvislosti možno prejudiciálne rozhodnutia Súdneho dvora týkajúce sa situácie pracovníkov na kratší pracovný čas odkázať na: Vec 170/84 , *Bilka/Weber von Hartz* , Zb. 1986, s. 1607, bod 29; C-457/93 *Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation* (C-457/93 , Zb. s. I-I – 243, bod 31, ako aj rozsudok z 11. júla 1991, *Nimz* , C-184/89, Zb. s. I 297, bod 14). Vo veci *Kuratorium* Súdny dvor rozhodol, že „ ... uplatnenie takých právnych predpisov, o aké ide v prejednávanej veci... v zásade spôsobuje nepriamu diskrimináciu pracovníčok... V opačnom prípade by bolo konštatované rozdielne zaobchádzanie odôvodnené objektívnymi faktormi, ktoré nesúvisia s diskrimináciou na základe pohlavia. V rozsudku *Nimz* sa Súdny dvor domnieval , že nie je možné identifikovať objektívne kritériá, ktoré nesúvisia s diskrimináciou na základe pohlavia na základe údajnej osobitnej súvislosti medzi dĺžkou služby a získaním určitej úrovne znalostí alebo skúseností, keďže takéto tvrdenie predstavuje len všeobecné posúdenie týkajúce sa určitých kategórií pracovníkov. Súdny dvor naopak konštatoval, že hoci prax ide ruka v ruku s odpracovanými rokmi a prax umožňuje pracovníkovi v zásade zlepšiť výkon úloh, ktoré mu boli pridelené, objektívnosť takéhoto kritéria závisí od všetkých okolností v každom jednotlivom prípade, a najmä od vzťahu medzi povahou vykonávanej práce a skúsenosťami získanými pri výkone tejto práce po ukončení určitého počtu pracovných hodín.